

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

19. Quid de illorum, qui à longe positi, puta in estio domus vel fenestra, infante[m] in lecto vel brachiis matris constitutum aspergunt aqua cum recitatione debitæ formæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

R. Est casus rarus; demus ita contingere: dico tunc fore irregularem, etiamsi tantum venialis esset aspersio, ut ante ex Paludano contra Sotum ostendimus.

QVÆSTIO XIX.

Quid de illorum, qui à longè positi, puta, in ostio domus, vel fenestra, infantem in lecto vel brachijs matris constitutum aspergunt aqua cum recitatione debita formæ?

Quæstionis explicatio.

HActenus reprobauimus aliquot baptizandi modos, qui visi sunt peccare contra substantialia baptismi, puta, contra materiam, defectu aquæ naturalis certè; vel contra formam, defectu formæ certè & ab ecclesia vsitatæ; Nunc de modis quibusdam baptizandi quæremus, qui peccare videtur contra applicationem debitam vel formæ, hoc est prolationis verborum, vel ipsius aspersiois aquæ, vel vtriusque simul, & quasdam baptismi cæremonias. Et primum queritur, an hic modus ministrandi probandus sit, quo quis, ad vitandū contagionis periculum baptizat aspergendo puerū ex fenestra, vel ex ostio, vel remotiore aliquo loco cū debita formæ prolatione?

Responsio,

Responsio.

ET si hic modus, speculatiue disputando, videatur posse defendi; tamen loquendo practicè & moraliter non videtur probandus & vsitandus, nisi in casu extremæ necessitatis quo aliter non esset accessus ad puerum. Tres sunt huius asperionis partes: Ratio primæ est, quia in actis (a) Apostolorum legimus, Apostolos multa hominum millia vna die baptizasse, quod vix fieri poterat, nisi per asperionem ex loco distante: Et in libris (b) Numerorû, aqua purificationis, per quam aqua baptismi significabatur, aqua asperionis dicitur. Ratio secundæ est, quia hoc pacto baptizando, præsertim cum animi perturbatione & trepidatione, quæ ferè coniuncta est cum ministracione peste insectorum, facile accidet vt corpus infantis aqua non tangatur, quod tamen ad veritatem baptismi necessarium est: Deinde vt tangatur, fieri poterit tam exiles esse aque guttas, vt propterea non videatur posse dici puer vere baptizatus, ideoq; merito dubitari possit, an rebaptizari debeat. Et hæc maximè vera sunt, si propius inspiciamus casum, de quo agimus, vbi puer vel non ita iacet vt decet, & oportunum est ad eum aqua aspergendum, vel male offertur & presentatur asperioni,

pro

a c. 2.

b c. 18. & 19.

Propter infinita, quæ in illo temporis articulo accidere solent: non ergo communiter practicandus videtur hic modus tam multis periculis nullitatis, vel certe dubitationis valori ipsius baptismi obnoxius. Ratio ultimæ partis est, quia is modus baptizandi saltem est dubius, quali in necessitate, si alius accessus non sit ad infantem, licebit uti, per ea quæ iam aliquoties diximus.

Dices: Quid si pastor certo sibi persuadeat se caput pueri aqua aspergere posse, licebitne illi ad vitandum contagionis periculum vel pudorem hoc modo baptizare?

R. Licebit, quia tunc cessat periculum nullitatis baptismi, cum constet per veram asperisionem, quæ etiã ablutio censeripotest, verum conferri baptismum.

QVÆSTIO XX.

Quid de illorum, qui puerum per alium iubent aspergi aqua, ipsi vero longius constituti sacramentalia verba pronuntiant?

Quæstionis explicatio.

Scholastici Doctores apud Magistrum Sententiarum disputant ex professo, an possit baptismus ita à duobus conferri, ut alter abluat, alter vero proferat formam, in quo